

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LLEI 7/2001, de 26 de novembre, Reguladora de la Mediació Familiar, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. [2001/11429]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans, que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la següent Llei:

PREÀMBUL

La família, com a institució social viva, és centre de moltes i diverses problemàtiques que no sempre tenen una resposta adequada fora d'aquesta.

Per això, quan es faciliten instruments que ajuden a gestionar la solució d'una crisi familiar, el primer efecte que es produeix és la recuperació d'una de les funcions pròpies d'aquesta institució social: la capacitat de conciliació interna.

La mediació familiar, com a instrument en la recerca de solucions i acords en els conflictes familiars, persegueix, bé la recomposició i la preservació de la seua unitat, bé la minimització dels efectes negatius d'una ruptura.

Per les característiques de voluntarietat, neutralitat, imparcialitat i confidencialitat que té, la mediació es presenta davant la família com un recurs que obre noves vies per a fomentar, des del respecte mutu, l'autonomia i la lliure capacitat de les persones per a decidir el seu futur.

La mediació familiar es va iniciar, en la segona meitat dels anys 70, als Estats Units d'Amèrica, i es va estendre, posteriorment, a altres països del nostre entorn. És una tècnica centrada en la gestió de conflictes, per tant distinta de l'orientació i teràpia familiar i, per les seues qualitats específiques, diferenciada de l'arbitratge.

A Espanya, la Constitució de 1978 estableix, en el seu article 39, que els poders públics asseguren la protecció social, econòmica i jurídica de la família, així com la protecció integral dels fills, qualsevol que siga la seua filiació.

La Llei 30/1981, de 7 de juliol, modificadora del Codi Civil en matèria de matrimoni, nul·litat, separació i divorci, estableix la possibilitat de concórrer a un litigi per la via del procediment de comú acord, o amb el consentiment d'un dels esposos, de tal manera que els acords sempre anaren presos per les pròpies parts, i no per una tercera persona aliena al conflicte.

La Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, estableix, en l'article 2, que correspon a la Generalitat Valenciana promoure les condicions perquè la llibertat i igualtat dels ciutadans i els grups en què s'integren siguen reals i efectives, i eliminar els obstacles que impedisquen o dificulten la seua plenitud. D'aquesta manera estableix, com a competència exclusiva de la Generalitat Valenciana, en els apartats 24 i 27 de l'article 31, les competències per a adoptar mesures d'assistència a determinats grups o sectors socials, entre elles les destinades a famílies quan per la seua situació requerisquen d'especial protecció.

L'article 15 de la Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana, reguladora del sistema de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, inclou els programes de mediació familiar, entre els serveis socials especialitzats, tendents a la protecció i estabilització de l'estructura familiar i la resta d'unitats de convivència alternativa.

Posteriorment, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa, en la Recomanació de 21 de gener de 1998 R(98)1, fonamentada en les dades aportades pels distints estats sobre creixement del nombre de separacions i divorcis, el seu cost social i econòmic, estableix la possibilitat de desenvolupar vies de solució amistosa dels conflictes

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidencia de la Generalitat

LEY 7/2001, de 26 de noviembre, Reguladora de la Mediación Familiar en el ámbito de la Comunidad Valenciana. [2001/11429]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

La familia, como institución social viva, es centro de muchas y diversas problemáticas que no siempre tienen una respuesta adecuada fuera de la misma.

Por ello, cuando se facilitan instrumentos que ayudan a gestionar la solución de una crisis familiar, el primer efecto que se produce es la recuperación de una de las funciones propias de esta institución social: la capacidad de conciliación interna.

La mediación familiar como instrumento en la búsqueda de soluciones y acuerdos en los conflictos familiares, persigue, bien la recomposición y preservación de su unidad, bien la minimización de los efectos negativos de una ruptura.

Por sus características de voluntariedad, neutralidad, imparcialidad y confidencialidad, la mediación se presenta ante la familia como un recurso que abre nuevas vías para fomentar, desde el mutuo respeto, la autonomía y la libre capacidad de las personas para decidir su futuro.

La mediación familiar se inició, en la segunda mitad de los años 70, en los Estados Unidos de América, extendiéndose posteriormente a otros países de nuestro entorno. Es una técnica centrada en la gestión de conflictos, por tanto distinta de la orientación y terapia familiar y, por sus cualidades específicas, diferenciada del arbitraje.

En España, la Constitución de 1978 establece, en su artículo 39, que los poderes públicos aseguran la protección social, económica y jurídica de la familia, así como la protección integral de los hijos, cualquiera que sea su filiació.

La Ley 30/1981, de 7 de julio, modificadora del Código Civil en materia de matrimonio, nulidad, separación y divorcio, establece la posibilidad de concurrir a un litigio por la vía del procedimiento de común acuerdo, o con el consentimiento de uno de los esposos, de tal manera que los acuerdos siempre fuesen tomados por las propias partes, y no por una tercera persona ajena al conflicto.

La Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, de Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, establece, en su artículo 2, que corresponde a la Generalitat Valenciana promover las condiciones para que la libertad e igualdad de los ciudadanos y los grupos en que se integran sean reales y efectivas, y eliminar los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud. Del mismo modo establece, como competencia exclusiva de la Generalitat Valenciana, en los apartados 24 y 27 de su artículo 31, las competencias para adoptar medidas de asistencia a determinados grupos o sectores sociales, entre ellas, las destinadas a familias cuando por su situación estén requeridas de especial protección.

El artículo 15 de la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat Valenciana, reguladora del sistema de servicios sociales en el ámbito de la Comunidad Valenciana, incluye los programas de mediación familiar entre los servicios sociales especializados, tendentes a la protección y estabilización de la estructura familiar y demás unidades de convivencia alternativa.

Posteriormente, el Comité de Ministros del Consejo de Europa, en la Recomendación de 21 de enero de 1998 R(98)1, fundamentada en los datos aportados por los distintos Estados sobre crecimiento del número de separaciones y divorcios, su coste social y económico, establece la posibilidad de desarrollar vías de solución amis-

no agressives per a cap dels integrants de la unitat familiar i, especialment, per als menors.

L'eficàcia de la mediació familiar s'albira especialment en els casos de crisi de convivència, deixant en mans de la parella la possibilitat de reconciliar-se o acordar la seua separació o divorci, limitant-se la persona mediadora a posar a mans de les parts les tècniques i la informació necessària per a aconseguir els acords, evitant així que la parella haja de deixar necessàriament la solució dels seus conflictes a mans del sistema judicial.

Aquesta llei regula la mediació familiar com un procediment extrajudicial, sense atribuir-li, en cap cas, efectes processals, la competència de la qual, segons l'art. 149.1.6a de la Constitució espanyola, correspon en exclusiva a l'Estat. Per tant, la mediació es constitueix en un recurs complementari o alternatiu a la via judicial, per a resoldre els conflictes esdevinguts en les relacions familiars.

D'altra banda, l'increment en els últims anys de la demanda de recerca dels seus orígens pels fills adoptats aconsella la mediació, com a marc idoni per a canalitzar la possible trobada, tot deixant que siguin les parts les que donen forma al procediment en què es cònjuge el dret a saber i el dret a la privacitat.

En aquest sentit, les Corts Valencianes van adoptar el 16 de febrer de 2000 l'acord unànim que el Govern Valencià, en l'àmbit de les seues competències, facilite al màxim la informació necessària a les persones i famílies que tracten de conèixer la seua identitat real biològica, tot respectant els condicionaments legals, psicològics, familiars i socials a través d'una mediació que prepare convenientment les parts per a realitzar la possible trobada entre elles.

El govern valencià, en compliment del mandat constitucional de facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida social i conscient que la societat valenciana requereix formes que reforcen la capacitat dels participants per a elegir les opcions més beneficioses que permeten aconseguir un equilibri intern en les relacions familiars sense demores ni conflictes innecessaris, estableix, en l'àmbit de les seues competències i amb l'esperit constitucional de l'article 39, una normativa específica que defineix i aclareix la mediació familiar, respon adequadament els conflictes tal i com avui es donen al si de les famílies i promulga aquesta llei estructurada en sis títols, dues disposicions addicionals i dues disposicions finals.

El títol I conté una definició de mediació familiar i delimita l'àmbit d'aplicació de la llei, tot configurant l'objecte sobre el qual pugua recaure la mediació i establint els seus principis rectors. Es crea el Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana.

El títol II es refereix a les entitats de mediació i a les persones mediadores familiars tot regulant, respecte d'aquests últims, la seua capacitat, les seues incompatibilitats i els seus drets i deures. Així mateix, s'estableixen els supòsits de gratuïtat i la creació del Registre d'Entitats de Mediació i de Persones Mediadores i el Registre de Col·legis Professionals.

El procediment de la mediació, que regula el títol III, es basa en el principi d'autonomia de la voluntat, i requereix, això no obstant, l'observança d'uns tràmits mínims i, en tot cas, el respecte als principis de bona fe i confidencialitat. La seua naturalesa obliga a establir una durada màxima del procediment, per a evitar la frustració de la seua finalitat.

El títol IV es refereix als acords, tot establint la seua naturalesa i les matèries sobre les quals poden recaure.

El títol V preveu el règim d'inspecció i sancionador, tot distingint quan es tracte d'entitats o de persones físiques i trametent, quant al procediment sancionador, allò disposat en la llei de Serveis Socials per a les entitats sense finalitat de lucre, així com en allò reglamentat en el estatuts dels col·legis professionals competents, sense perjudi que aquests hagen d'adaptar-se, si és procedent, als drets i deures de la persona mediadora previstos en els articulats d'aquesta llei.

El títol VI atribueix les competències en matèria de mediació familiar a la conselleria que tinga assignades genèricament les de família.

tosa de los conflictos no agresivos para ninguno de los integrantes de la unidad familiar y, especialmente, para los menores.

La eficacia de la mediación familiar se vislumbra especialmente en los casos de crisis de convivencia, dejando en manos de la pareja la posibilidad de reconciliarse o acordar su separación o divorcio, limitándose la persona mediadora a poner en manos de las partes las técnicas y la información necesaria para alcanzar los acuerdos, evitando así que la pareja tenga que dejar necesariamente la solución de sus conflictos en manos del sistema judicial.

Esta ley regula la mediación familiar como un procedimiento extrajudicial, sin atribuirle, en ningún caso, efectos procesales, cuya competencia, según el artículo 149.1.6ª de la Constitución española, corresponde en exclusiva al Estado. Por tanto, la mediación se constituye en un recurso complementario o alternativo a la vía judicial, para la solución de los conflictos producidos en las relaciones familiares.

Por otra parte, el incremento en los últimos años de la demanda de búsqueda de sus orígenes por los hijos adoptados aconseja la mediación, como marco idóneo para canalizar el posible encuentro, dejando que sean las partes mismas quienes den forma al procedimiento en el que se conjugue el derecho a saber y el derecho a la privacidad.

En este sentido, las Cortes Valencianes adoptaron el 16 de febrero de 2000 el acuerdo unánime de que el Gobierno Valenciano, en el ámbito de sus competencias, facilite al máximo la información necesaria a las personas y familias que traten de conocer su identidad real biológica, respetando los condicionamientos legales, psicológicos, familiares y sociales a través de una mediación que prepare convenientemente a las partes para realizar el posible encuentro entre ellas.

El Gobierno valenciano, en cumplimiento del mandato constitucional de facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida social, y consciente de que la sociedad valenciana requiere formas que refuercen la capacidad de los participantes para elegir las opciones más beneficiosas, que permitan conseguir un equilibrio interno en las relaciones familiares sin demoras ni conflictos innecesarios, establece en el ámbito de sus competencias y con el espíritu constitucional del artículo 39, una normativa específica que define y clarifica la mediación familiar, dando respuesta adecuada a los conflictos tal como hoy se dan en el seno de las familias, promulgando la presente ley estructurada en seis títulos, dos disposiciones adicionales y dos disposiciones finales.

El título I contiene una definición de mediación familiar y delimita el ámbito de aplicación de la ley, configurando el objeto sobre el que pueda recaer la mediación y estableciendo sus principios rectores. Se crea el Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana.

El título II se refiere a las entidades de mediación y a las personas mediadoras familiares regulando, respecto a estos últimos, su capacidad, sus incompatibilidades y sus derechos y deberes. Asimismo, se establecen los supuestos de gratuidad y la creación del Registro de Entidades de Mediación y de Personas Mediadoras y el Registro de Colegios Profesionales.

El procedimiento de la mediación, que regula el título III, se basa en el principio de autonomía de la voluntad, requiriéndose, sin embargo, la observancia de unos trámites mínimos y, en todo caso, el respeto a los principios de buena fe y confidencialidad. Su propia naturaleza obliga a establecer una duración máxima del procedimiento, para evitar la frustración de su finalidad.

El título IV se refiere a los acuerdos, estableciendo su naturaleza y las materias sobre las que pueden recaer.

El título V prevé el régimen de inspección y sancionador, distinguiendo cuando se trate de entidades o de personas físicas y remitiendo, en cuanto al procedimiento sancionador, a lo dispuesto en la Ley de Servicios Sociales para las entidades sin fin de lucro, así como en lo reglamentado en los estatutos de los colegios profesionales competentes, sin perjuicio de que éstos deban adaptarse, en su caso, a los derechos y deberes de la persona mediadora contemplados en los articulados de esta ley.

El título VI atribuye las competencias en materia de mediación familiar a la conselleria que tenga asignadas genéricamente las de familia.

La disposició addicional primera obeeix a la demanda social del dret a saber en els casos d'adopció, assegura les garanties constitucionals que ha de regir en aquest procés i indica que, per a la plena eficàcia, caldrà el desenvolupament reglamentari a què s'hi fa referència. La disposició addicional segona obeeix a la necessària concordança del que disposa aquesta llei amb la regulació continguda en la Llei 1/2001, de 6 d'abril, per la qual es regulen les unions de fet.

La Llei, en la seua disposició final primera, estableix un termini perquè el Govern Valencià complisca amb el mandat de desplegar-la per via reglamentària fent viable la seua aplicació. Finalment, la disposició final segona fixa un termini de vacatio legis d'un mes.

TÍTOL I Disposicions generals

Article 1. De la mediació familiar

1. La mediació familiar és un procediment voluntari que persegueix la solució extrajudicial dels conflictes sorgits al seu si, en el qual un o més professionals qualificats, imparcials i sense capacitat per a prendre decisions per les parts assisteix els membres d'una família en conflicte amb la finalitat de facilitar vies de diàleg i la recerca en comú de l'acord.

2. Amb l'objectiu de promoure la mediació i facilitar-hi l'accés, es crea el Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana, que depèn de la conselleria competent en matèria de família i infantesa.

Article 2. De l'àmbit d'aplicació

S'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Les actuacions professionals de mediació familiar que es desenvolupen totalment o parcial en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

b) Les persones mediadores familiars i les entitats públiques o privades que actuen professionalment en l'àmbit de la mediació familiar i que es realitzen totalment en el territori de la Comunitat Valenciana.

Article 3. De l'objecte de la mediació familiar

La mediació familiar introduirà nous recursos en el Sistema Públic de Serveis Socials i tindrà com a objecte:

a) La solució d'aquells conflictes previstos en l'article 13 d'aquesta llei, que sorgisquen entre persones unides per matrimoni o vincle familiar, fins al quart grau de consanguinitat o afinitat.

b) Demanar, mentre l'ordenament jurídic ho permet, la informació referent a la filiació i la identificació de la família biològica i dels fills adoptats majors d'edat, per possibilitar-ne la trobada, protegint sempre la confidencialitat de les dades identificatives d'ambdós.

c) Facilitar l'acord en aquelles situacions en les quals, com a conseqüència de l'exercici de la pàtria potestat, l'interès superior dels i de les menors i de les persones amb discapacitat pugua veure's menyscabat.

Article 4. De la voluntarietat de la mediació

La mediació familiar està basada en el principi de voluntarietat, segons el qual les parts són lliures d'acollir-se a la mediació, de desistir en qualsevol moment i d'aconseguir els acords, conforme a dret, que consideren oportuns.

La persona mediadora podrà, així mateix, acollir-se a la voluntarietat en els supòsits previstos en l'article 8 d'aquesta llei.

Article 5. De la bona fe

Els participants en el procediment de mediació familiar actuaran d'acord amb les exigències de la bona fe.

L'acreditació de l'absència de bona fe de les parts produirà els efectes que li són propis en l'àmbit de la llibertat dels pactes.

La Disposición Adicional Primera obedece a la demanda social del derecho a saber en los casos de adopción, asegurando las garantías constitucionales que debe regir en dicho proceso, indicando la citada disposición que, para su plena eficacia, será necesario el desarrollo reglamentario al que en la misma se hace referencia. La Disposición Adicional Segunda obedece a la necesaria concordanza de lo dispuesto en la presente ley con la regulación contenida en la Ley 1/2001, de 6 de abril, por la que se regulan las Uniones de Hecho.

La ley, en su disposición final primera, establece un plazo para que el Gobierno Valenciano cumpla con el mandato de desarrollarla por vía reglamentaria haciendo viable su aplicación. Finalmente, la disposición final segunda fija un plazo de vacatio legis de un mes.

TÍTULO I Disposiciones generales

Artículo 1. De la mediación familiar

1. La mediación familiar es un procedimiento voluntario que persigue la solución extrajudicial de los conflictos surgidos en su seno, en el cual uno o más profesionales cualificados, imparciales, y sin capacidad para tomar decisiones por las partes asiste a los miembros de una familia en conflicto con la finalidad de posibilitar vías de diálogo y la búsqueda en común del acuerdo.

2. Al objeto de promover la mediación y facilitar el acceso a la misma, se crea el Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana, dependiente de la conselleria competente en materia de familia e infancia.

Artículo 2. Del ámbito de aplicación

Se incluyen en el ámbito de aplicación de esta ley:

a) Las actuaciones profesionales de mediación familiar que se desarrollen total o parcialmente en el ámbito de la Comunidad Valenciana.

b) Las personas mediadoras familiares y las entidades públicas o privadas que actúen profesionalmente en el ámbito de la mediación familiar y cuyas actuaciones se realicen totalmente en el territorio de la Comunidad Valenciana.

Artículo 3. Del objeto de la mediación familiar

La mediación familiar introducirá nuevos recursos en el Sistema Público de Servicios Sociales y tendrá como objeto:

a) La solución de aquellos conflictos contemplados en el artículo 13 de esta ley, que surjan entre personas unidas por matrimonio o vínculo familiar, hasta el cuarto grado de consanguinidad o afinidad.

b) Recabar en tanto el Ordenamiento Jurídico lo permita, la información referente a la filiació e identificació de la familia biològica i de los hijos adoptados mayores de edad, para posibilitar su encuentro, protegiendo siempre la confidencialidad de los datos identificativos de ambos.

c) Facilitar el acuerdo en aquellas situaciones en las que, como consecuencia del ejercicio de la patria potestad, el interés superior de los menores y personas con discapacidad pueda verse menoscabado.

Artículo 4. De la voluntariedad de la mediación

La mediación familiar está basada en el principio de voluntariedad, según el cual las partes son libres de acogerse a la mediación, de desistir en cualquier momento y de alcanzar los acuerdos, conforme a derecho, que estimen oportunos.

La persona mediadora podrá, asimismo, acogerse a la voluntariedad en los supuestos contemplados en el artículo 8 de esta ley.

Artículo 5. De la buena fe

Los participantes en el procedimiento de mediación familiar actuarán conforme a las exigencias de la buena fe.

La acreditación de la ausencia de buena fe de las partes producirá los efectos que le son propios en el ámbito de la libertad de los pactos.

L'absència de bona fe en la persona mediadora donarà lloc a la sanció corresponent.

TÍTOL II De les entitats de mediació familiar i de les persones mediadores

Article 6. De les entitats de mediació familiar i els supòsits de gratuïtat

1. La mediació familiar podrà fer-se mitjançant entitats dedicades a aquest fi, sempre que la duguen a terme persones mediadores reconegudes per aquesta llei.

Les entitats que presten serveis de mediació familiar seran les previstes en l'article 13, paràgraf segon, de la Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana, i els col·legis professionals en què estiguen col·legiades les persones mediadores.

El servei de mediació familiar que presten aqueixes entitats s'entendrà com a servei social especialitzat en el sector família i es considerarà assimilat, amb caràcter general, als programes de mediació familiar prevists en l'article 15, apartat 2, de la Llei 5/1997 esmentada i les normes de desplegament d'aquesta.

2. Tindran dret a la gratuïtat en la mediació aquelles persones que siguen beneficiàries del dret d'assistència jurídica gratuïta.

La gratuïtat de la mediació s'atribueix individualment segons la capacitat econòmica de cada part. La part, o parts, que no gaudeixen de gratuïtat pagaran la proporció que els corresponga del cost de mediació.

Article 7. De les persones mediadores familiars

El professional de la mediació familiar, llevat que s'establisca per normativa legal la titulació específica que habilite per a exercir aquesta activitat, haurà de tenir formació universitària en les disciplines de Dret, Psicologia, Treball Social, Educació Social o Graduat Social, sense perjudi que hagen d'acreditar, per a poder inscriure's en el Registre de Persones Mediadores Familiars, l'aprofitament d'una formació universitària específica de postgrau en els distints nivells d'expert, especialista o màster. No obstant això, podran exercir la mediació altres llicenciats universitaris superiors, sempre que acrediten prèviament l'aprofitament d'una formació universitària específica de postgrau, mínima d'especialista.

Article 8. Dels drets de la persona mediadora

La persona mediadora pot donar per acabada la mediació en el moment que aprecie en alguna de les parts falta de voluntat o hi haja una incapacitat manifesta per a arribar a un acord, o que la continuïtat de la mediació no siga eficaç.

La persona mediadora té llibertat per a renunciar a iniciar la mediació. En aquest supòsit haurà d'argüir de forma raonada, i per escrit, les causes.

En ambdós casos, si hi ha benefici de gratuïtat, la persona mediadora traslladarà seua decisió al Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana, bé directament o mitjançant el seu col·legi professional o entitat mediadora, o a l'autoritat judicial si es tracta d'una mediació derivada d'aquesta.

Llevat que hi haja un altre pacte exprés i voluntari entre les parts, la persona mediadora que no siga empleada pública té dret a una compensació econòmica o honoraris per la seua actuació professional i al reintegrament de les despeses que se li hagen causat. En aquest supòsit, valdrà les normes orientadores que dispose el col·legi professional en què estiga col·legiada la persona mediadora o, si no n'hi ha, a les tarifes establertes per l'administració.

La persona mediadora podrà sol·licitar assessorament i ajuda especialitzada al Centre de Mediació Familiar.

Article 9. Dels deures de les persones mediadores

La persona mediadora, al llarg de la seua actuació, haurà de:

a) Facilitar la comunicació entre les parts i promoure la comprensió entre elles.

La ausencia de buena fe en la persona mediadora dará lugar a la correspondiente sanción.

TÍTULO II De las entidades de mediación familiar y de las personas mediadoras

Artículo 6. De las entidades de mediación familiar y los supuestos de gratuidad

1. La mediación familiar podrá efectuarse a través de las entidades dedicadas a este fin, siempre que ésta se lleve a cabo por las personas mediadoras reconocidas en esta ley.

Las entidades que presten servicios de mediación familiar serán aquellas contempladas en el artículo 13, segundo párrafo, de la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat Valenciana, y los colegios profesionales en que estén colegiadas las personas mediadoras.

El servicio de mediación familiar que presten dichas entidades se entenderá como servicio social especializado en el sector familia y se considerará asimilado, a todos los efectos, a los programas de mediación familiar contemplados en el artículo 15, apartado 2), de la citada Ley 5/1997 y sus normas de desarrollo.

2. Tendrán derecho a la gratuidad en la mediación aquellas personas que sean beneficiarias del derecho de asistencia jurídica gratuita.

La gratuidad de la mediación se atribuye individualmente según la capacidad económica de cada parte. La parte, o partes, que no disfruten de la gratuidad abonará la proporción que les corresponda del coste de mediación.

Artículo 7. De las personas mediadoras familiares

El profesional de la mediación familiar, salvo que por normativa legal se establezca la titulación específica que habilite para desempeñar tal actividad, deberá tener formación universitaria en las disciplinas de Derecho, Psicología o Trabajo Social, Educación Social o Graduado Social, sin perjuicio de que deban acreditar, para poder inscribirse en el Registro de Personas Mediadoras Familiares, el aprovechamiento de una formación universitaria específica de postgrado en los distintos niveles de experto, especialista o master. No obstante lo anterior, podrán ejercer la mediación otros licenciados universitarios superiores, siempre que acrediten previamente el aprovechamiento de una formación universitaria específica de postgrado, mínima de especialista.

Artículo 8. De los derechos de la persona mediadora

La persona mediadora puede dar por acabada la mediación en el momento que aprecie en alguna de las partes falta de voluntad o exista una incapacidad manifiesta para llegar a un acuerdo, o que la continuidad de la mediación no sea eficaz.

La persona mediadora tiene libertad para renunciar a iniciar la mediación. En este supuesto deberá argüir de forma razonada, y por escrito, las causas.

En ambos casos si existe beneficio de gratuidad la persona mediadora dará traslado de su decisión al Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana, bien directamente o a través del colegio profesional o entidad mediadora, o a la autoridad judicial si se trata de una mediación derivada de ésta.

Salvo que exista otro pacto expreso y voluntario entre las partes, la persona mediadora que no sea empleada pública tiene derecho a una compensación económica u honorarios por su actuación profesional y al reintegro de los gastos que se le hayan causado. En este supuesto, se estará a las normas orientadoras que disponga el colegio profesional en el que esté colegiada la persona mediadora, o en su defecto, a las tarifas establecidas por la administración.

La persona mediadora podrá solicitar asesoramiento y ayuda especializada al Centro de Mediación Familiar.

Artículo 9. De los deberes de las personas mediadoras

La persona mediadora, a lo largo de su actuación, debe:

a) Facilitar la comunicación entre las partes y promover la comprensión entre ellas.

b) Conscienciar a les parts, si és procedent, de la necessitat de vetlar per l'interès superior dels fills menors i dels incapacitats.

c) Tindre en compte l'interès de la família, en especial, el dels seus membres més dèbils.

d) Propiciar que les parts prenguen les seues decisions tot disposant de la informació i l'assessorament suficient perquè desenvolupen els acords d'una manera lliure, voluntària i exempta de coaccions.

e) Mantindre la reserva respecte dels fets coneguts en el curs de la mediació, llevat que l'alçament d'aquesta siga compatible amb la legislació vigent respecte del secret professional o hi haja acceptació expressa de les parts.

En els supòsits de recerca d'orígens biològics, la persona mediadora s'abstindrà de facilitar les dades identificatives a qui va instar la mediació mentre no dispose de l'autorització expressa de l'altra part perquè es realitze la trobada.

Aquesta reserva aconseguirà també al supòsit que la persona mediadora fora citada com a testimoni, si les parts han renunciat prèviament al dret de proposar el que tracta la mediació en una prova testimonial.

En tot cas, no estarà subjecta a aquest deure la informació obtinguda que no siga personalitzada i s'utilitze per a finalitats de formació o investigació, comporte una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona, o done coneixement d'un possible fet delictiu.

f) Mantenir la imparcialitat en l'actuació.

g) Ser neutral, tot ajudant a aconseguir acords sense imposar ni prendre part per una solució o mesura concreta.

h) Mantindre la lleialtat en l'acompliment de la seua funció i en relació a les parts.

Article 10. De les incompatibilitats de la persona mediadora

No podrà intervindre com a persona mediadora familiar aquell que haja exercit professionalment contra alguna de les parts. De la mateixa manera, no podrà actuar posteriorment en cas de litigi entre les parts.

Article 11. Del nombre de persones mediadores

La mediació podrà dur-se a terme mitjançant la intervenció d'una o més persones mediadores, que actuaran de manera coordinada, depenent de la complexitat de la temàtica o de la conveniència de les parts en aquesta. En el cas que hi haja més d'una persona mediadora, una actuarà com a mediadora coordinadora.

En tot cas, els drets i els deures de les persones mediadores seran els mateixos.

Article 12. Del registre de les entitats i de les persones mediadores familiars

La conselleria competent en matèria de família, mitjançant el Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana, disposarà d'un registre de mediació en què s'inscriuran els qui reuniran els requisits establerts en l'article 7 d'aquesta llei i les entitats públiques i privades autoritzades per a la mediació.

Les entitats de mediació familiar hauran de registrar-se i ser autoritzades seguint el procediment establert en el capítol II del títol IV de la Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana.

Les persones mediadores que reunisquen els requisits per a exercir la funció de mediació familiar hauran d'estar inscrites en els registres que a l'efecte establiran els col·legis professionals en què estiga col·legiada la persona mediadora o en el registre del Centre de Mediació de la Comunitat Valenciana, si no està obligada a la col·legiació.

Reglamentàriament es determinarà l'estructura i el funcionament dels registres.

b) Conscienciar a las partes, en su caso, de la necesidad de velar por el interés superior de los hijos menores y de los incapacitados.

c) Tener en cuenta el interés de la familia, en especial, el de sus miembros mas débiles.

d) Propiciar que las partes tomen sus propias decisiones disponiendo de la información y el asesoramiento suficiente para que desarrollen los acuerdos de una manera libre, voluntaria y exenta de coacciones.

e) Mantener la reserva respecto a los hechos conocidos en el curso de la mediación, salvo que el levantamiento de la misma sea compatible con la legislación vigente respecto al secreto profesional o exista aceptación expresa de las partes.

En los supuestos de búsqueda de orígenes biológicos, la persona mediadora se abstendrá de facilitar los datos identificativos a quien instó la mediación en tanto no disponga de la autorización expresa de la otra parte para que se realice el encuentro.

Dicha reserva alcanzará también al supuesto de que la persona mediadora fuera citada como testigo, si las partes han renunciado previamente al derecho de proponer lo tratado en la mediación en una prueba testifical.

En todo caso, no estará sujeta a este deber la información obtenida que no sea personalizada y se utilice para finalidades de formación o investigación, comporte una amenaza para la vida o la integridad física o psíquica de una persona, o dé conocimiento de un posible hecho delictivo.

f) Mantener la imparcialidad en su actuación.

g) Ser neutral, ayudando a conseguir acuerdos sin imponer ni tomar parte por una solución o medida concreta.

h) Mantener la lealtad en el desempeño de su función y en relación con las partes.

Artículo 10. De las incompatibilidades de la persona mediadora

No podrá intervenir como persona mediadora familiar aquél que haya ejercido profesionalmente contra alguna de las partes. Del mismo modo, no podrá actuar posteriormente en caso de litigio entre las partes.

Artículo 11. Del número de personas mediadoras.

La mediació podrà llevarse a efecto mediante la intervenció de una o más personas mediadoras, que actuarán de modo coordinado, dependiendo de la complejidad de la temàtica o de la conveniencia de las partes en la misma. Caso de existir más de una persona mediadora, una actuará como mediadora coordinadora.

En todo caso, los derechos y deberes de las personas mediadoras serán los mismos.

Artículo 12. Del registro de las entidades y de las personas mediadoras familiares

La Conselleria competente en materia de familia, a través de Centro de Mediació Familiar de la Comunidad Valenciana, dispondrá de un Registro de Mediació en el que se inscribirán quienes reúnan los requisitos establecidos en el artículo 7 de la presente Ley y las entidades públicas y privadas autorizadas para la mediació.

Las entidades de mediació familiar deberán registrarse y ser autorizadas siguiendo el procedimiento establecido en el capítulo II del título IV de la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat Valenciana.

Las personas mediadoras que reúnan los requisitos para ejercer la función de mediació familiar deberán estar inscritos en los registros que al efecto establecerán los colegios profesionales en los cuales esté colegiada la persona mediadora, o en el Registro del Centro de Mediació de la Comunidad Valenciana, si no está obligado a la colegiació.

Reglamentariamente se determinará la estructura y funcionamiento de los Registros.

TÍTOL III Procediment de la mediació

Article 13. De la sol·licitud de mediació familiar

La mediació familiar s'iniciarà a sol·licitud de qualsevol o d'ambdós de les parts en conflicte.

1. Podran sol·licitar la mediació familiar que regula aquesta llei:

a) Persones unides amb vincle conjugal o familiar fins al quart grau de consanguinitat o afinitat.

a).1. En les crisis sorgides en la convivència entre persones unides per mitjà de vincle matrimonial.

a).2. En l'establiment de les mesures i efectes de les sentències de nul·litat de matrimoni.

a).3. En l'elaboració dels acords necessaris que pogueren reflectir-se en el conveni regulador de la separació o divorci.

a).4. En el compliment i execució de les sentències que recauen en els procediments de separació, divorci o nul·litat de matrimoni.

a).5. En la modificació de les mesures establides per resolució judicial ferm en separació, divorci o nul·litat, per raó del canvi de circumstàncies, o decisió voluntària dels interessats.

a).6. En els conflictes sorgits al si de l'empresa familiar.

a).7. En qualsevol altre conflicte sorgit en la família.

b) Les persones adoptades i la seua família biològica quan vulguen posar-se en relació entre elles, una vegada acceptada la invitació de trobada per les parts.

2. Quedant sempre fora de perill el dret constitucional a la tutela judicial efectiva, en el cas que les situacions objecte de mediació impliquen un procés judicial, podrà convindre's la mediació abans de la seua iniciació, en el curs d'aquest, sempre que queden en suspens les actuacions per comú acord d'ambdós parts, o una vegada conclòs.

3. Dins de les atribucions que la legislació estatal processal estableisca, el jutge podrà trametre a mediació familiar a les parts en conflicte.

Article 14. De la proposta i designació de la persona mediadora

1. La persona mediadora, que en tot cas haurà de ser acceptada per les parts, es designarà del de la manera següent:

a) A instància d'una de les parts.

b) Per l'entitat mediadora a qui se li sol·licita la mediació.

c) A proposta de la conselleria competent o del col·legi professional, quan hi haurà sol·licitud del jutge o de les parts. La designació es realitzarà entre les persones mediadores inscrites en el registre creat a l'efecte i no suposarà que l'entitat pública o el col·legi professional haja de fer-se càrrec dels costos generats per l'acceptació d'aquests.

2. No podrà iniciar-se una nova mediació amb benefici de gratuïtat, fins que haja transcorregut un any d'una altra d'anterior sobre el mateix objecte, llevat que les circumstàncies estimades pel Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana n'aconsejale un nou intent.

Article 15. Del caràcter presencial

Les parts han d'assistir personalment a les reunions de mediació. Si és procedent, la persona mediadora podrà autoritzar la presència d'altres persones com a consultores, que hauran de ser acceptades per les parts. Aquestes últimes estaran subjectes també als principis que es requereixen a les parts: confidencialitat, bona fe i no actuar professionalment en cas de litigi entre elles.

Article 16. De la reunió inicial

La persona mediadora ha de convocar a les parts a una primera reunió en la qual ha d'explicar el procediment, la voluntarietat, la durada, l'objecte i els honoraris de la mediació, la possibilitat de donar per finalitzada la mediació en qualsevol moment segons el que disposa aquesta llei i, en especial, els ha d'informar dels drets i deures de la persona mediadora i de les parts.

TÍTULO III Procedimiento de la mediación

Artículo 13. De la solicitud de mediación familiar

La mediación familiar se iniciará a solicitud de cualquiera o de ambas de las partes en conflicto.

1. Podrán solicitar la mediación familiar que regula esta ley:

a) Personas unidas con vínculo conyugal, o familiar hasta el cuarto grado de consanguinidad o afinidad.

a).1. En las crisis surgidas en la convivencia entre personas unidas mediante vínculo matrimonial.

a).2. En el establecimiento de las medidas y efectos de las sentencias de nulidad del matrimonio.

a).3. En la elaboración de los acuerdos necesarios que pudieran reflejarse en el convenio regulador de la separación o divorcio.

a).4. En el cumplimiento y ejecución de las sentencias recaídas en los procedimientos de separación, divorcio o nulidad de matrimonio.

a).5. En la modificación de las medidas establecidas por resolución judicial firme en separación, divorcio o nulidad, por razón del cambio de circunstancias, o decisión voluntaria de los interesados.

a).6. En los conflictos surgidos en el seno de la empresa familiar.

a).7. En cualquier otro conflicto surgido en la familia.

b) Las personas adoptadas y su familia biológica cuando quieran ponerse en relación entre ellas, una vez aceptada la invitación de encuentro por las partes.

2. Quedando siempre a salvo el derecho constitucional a la tutela judicial efectiva, en el supuesto de que las situaciones objeto de mediación conlleven un proceso judicial, podrá convenirse la mediación antes de su iniciación, en el curso del mismo, siempre que queden en suspenso las actuaciones por común acuerdo de ambas partes, o una vez concluido.

3. Dentro de las atribuciones que la legislación estatal procesal establezca, el juez podrá remitir a mediación familiar a las partes en conflicto.

Artículo 14. De la propuesta y designación de la persona mediadora

1. La persona mediadora, que en todo caso tendrá que ser aceptada por las partes, se designará del siguiente modo:

a) A instancia de una de las partes.

b) Por la entidad mediadora a la que se le solicita la mediación.

c) A propuesta de la Conselleria competente o del colegio profesional, cuando exista solicitud del juez o de las partes. La designación se realizará de entre las personas mediadoras inscritas en el registro creado a tal efecto y no supondrá que la entidad pública o el colegio profesional tenga que hacerse cargo de los costes generados por la aceptación del mismo.

2. No podrá iniciarse una nueva mediación con beneficio de gratuidad, hasta transcurrido un año de otra anterior sobre el mismo objeto, salvo que las circunstancias apreciadas por el Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana aconseje un nuevo intento.

Artículo 15. Del carácter presencial

1. Las partes han de asistir personalmente a las reuniones de mediación. En su caso, la persona mediadora podrá proponer la presencia de otras personas en calidad de consultoras, que deberán ser aceptadas por las partes. Estas últimas estarán sujetas también a los principios que se requieren a las partes: confidencialidad, buena fe y no actuar profesionalmente en caso de litigio entre ellas.

Artículo 16. De la reunión inicial

La persona mediadora ha de convocar a las partes a una primera reunión en la cual debe explicar el procedimiento, la voluntariedad, la duración, el objeto y los honorarios de la mediación, la posibilidad de dar por finalizada la mediación en cualquier momento según lo dispuesto en esta ley y, en especial, les ha de informar de los derechos y deberes de la persona mediadora y de las partes.

En aquesta reunió s'acordaran les qüestions que s'han d'examinar i es planificarà el desenvolupament de les sessions que puguin ser necessàries. Si és procedent, si pels pressupostos de partida no es veu viable la mediació, aquesta no s'iniciarà. La persona mediadora, de forma raonada i per escrit, comunicarà a les parts, al Centre de Mediació Familiar, en els casos de gratuïtat, i a l'autoritat judicial si es tracta d'una mediació derivada, les raons per les quals considera inviable el procediment de mediació.

Article 17. De l'acta inicial

De la reunió inicial de la mediació s'alçarà un acta on s'identificarà l'objecte de la mediació i es farà constar, almenys, la data, els components que participen, la responsabilitat de cada persona mediadora que hi participe, que serà idèntica, la voluntarietat de la participació de les parts, l'acceptació de les obligacions de confidencialitat establides en aquesta llei i en la normativa vigent sobre això.

La persona mediadora lliurarà un exemplar firmat a cada una de les parts, tot conservant l'original en l'arxiu de l'expedient.

Article 18. De la durada

La durada de la mediació dependrà de la naturalesa i complexitat dels punts en conflicte, no podent excedir de tres mesos comptats des de la reunió inicial. No obstant això, en situacions en què s'aprecie la possibilitat d'arribar a acords i així se sol·licite per les parts, podrà prorrogar-se aquesta per un termini màxim de dos mesos.

Article 19. De l'acta final

De la sessió final de la mediació s'alçarà acta, la qual tindrà, com tota la resta de la informació, caràcter confidencial. En ella es faran constar els acords totals o parcials als quals s'arribe, o bé la impossibilitat d'arribar a un acord global sobre tot l'objecte de la mediació sense que es faça constar la causa.

Aquesta acta podrà ser utilitzada com a base perquè es redacten els documents que segons el cas corresponga, i haurà de regir-se per allò disposat en la normativa legal aplicable.

Es lliurarà un exemplar firmat a cada una de les parts, tot guardant-ne un altre la persona mediadora.

Els acords, si és procedent, podran ser aprovats judicialment.

La persona mediadora comunicarà al Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana, directament o a través del seu col·legi professional, les dades de cada mediació als efectes estadístics, confidencialment i amb respecte a l'anonimat de les parts. Així mateix, traslladarà les actuacions realitzades a l'autoritat judicial en els casos en què la mediació hagués estat tramesa per aquesta.

TÍTOL IV Dels acords

Article 20. De la naturalesa dels acords

Els acords que es prenguen poden ser-ho respecte de la totalitat o d'una part de les matèries subjectes a la mediació i, una vegada suscrits, seran vàlids i obligatoris per a les parts si en ells concurren els requisits necessaris per a la validesa dels contractes.

Article 21. Del contingut dels acords

Els acords que s'han de prendre hauran de tindre en compte:

1. Que podran prendre's respecte de les matèries incloses en l'article 13 d'aquesta llei.

2. Que les qüestions que se sotmeten a la mediació familiar no podran referir-se a matèries sobre les quals les parts no tinguen poder de disposició.

3. En tot cas, els acords que s'adopten han de tindre com a prioritat l'interès superior del menor, de les persones incapacitades i el benestar dels fills.

4. Els acords presos podran ser revisats en els casos i amb els procediments propis dels contractes, tot elevant-los, si és procedent, a l'autoritat judicial, perquè els valide.

En esta reunión se acordarán las cuestiones a examinar y se planificará el desarrollo de las sesiones que puedan ser necesarias. En su caso, si por los presupuestos de partida no se ve viable la mediación, ésta no se iniciaría. La persona mediadora, de forma razonada y por escrito, comunicará a las partes, al Centro de Mediación Familiar, en los casos de gratuidad, y a la autoridad judicial si se tratase de una mediación derivada, las razones por las cuales considera inviable el procedimiento de mediación.

Artículo 17. Del acta inicial

De la reunión inicial de la mediación se levantará un acta donde se identificará el objeto de la mediación y se hará constar, al menos, la fecha, los componentes que participan, la responsabilidad de cada persona mediadora participante, que será idéntica, la voluntariedad de la participación de las partes, la aceptación de las obligaciones de confidencialidad establecidas en esta ley y en la normativa vigente a este respecto.

La persona mediadora librará un ejemplar firmado a cada una de las partes, conservando el original en el archivo del expediente.

Artículo 18. De la duración

La duración de la mediación dependerá de la naturaleza y complejidad de los puntos en conflicto, no pudiendo exceder de tres meses contados desde la reunión inicial. No obstante, en situaciones en que se aprecie la posibilidad de llegar a acuerdos y así se solicite por las partes, podrá prorrogarse la misma por un plazo máximo de dos meses.

Artículo 19. Del acta final

De la sesión final de la mediación se levantará acta, la cual tendrá, como todo el resto de la información, carácter confidencial. En ella se harán constar los acuerdos totales o parciales a los que se llegue, o bien la imposibilidad de llegar a un acuerdo global sobre todo el objeto de la mediación sin que se haga constar la causa.

Esta acta podrá ser utilizada como base para que se redacten los documentos que según el caso corresponda, y deberá regirse por lo dispuesto en la normativa legal aplicable.

Se librará un ejemplar firmado a cada una de las partes, guardando otra la persona mediadora.

Los acuerdos, en su caso, podrán ser aprobados judicialmente.

La persona mediadora comunicará al Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana, directamente o a través de su colegio profesional, los datos de cada mediación a efectos estadísticos, respetando la confidencialidad y el anonimato de las partes. Así mismo, dará traslado de las actuaciones realizadas a la autoridad judicial en los casos en que la mediación hubiera sido remitida por ésta.

TÍTULO IV De los acuerdos

Artículo 20. De la naturaleza de los acuerdos

Los acuerdos que se tomen pueden serlo respecto a la totalidad o a una parte de las materias sujetas a la mediación y, una vez suscritos, serán válidos y obligatorios para las partes si en ellos concurren los requisitos necesarios para la validez de los contratos.

Artículo 21. Del contenido de los acuerdos

Los acuerdos a tomar deberán tener en cuenta:

1. Que podrán tomarse respecto a las materias incluidas en el artículo 13 de esta ley.

2. Que las cuestiones que se sometan a la mediación familiar no podrán referirse a materias sobre las que las partes no tengan poder de disposición.

3. En todo caso, los acuerdos que se adopten deben tener como prioridad el interés superior del menor, de las personas incapacitadas y el bienestar de los hijos.

4. Los acuerdos tomados podrán ser revisados en los casos y con los procedimientos propios de los contratos, elevándolos, en su caso, a la autoridad judicial, para que los valide.

TÍTOL V Inspecció i règim sancionador

Article 22. De les entitats de mediació familiar

1. Les entitats de mediació familiar es consideren incloses dins del camp d'actuació dels serveis socials especialitzats en el sector de família, i es regiran quant al règim de registre, autorització, inspecció i responsabilitat per allò que s'ha disposat per a les entitats de serveis socials en els títols IV i VII de la Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el sistema de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

2. Aquestes entitats podran realitzar la mediació en centres autoritzats per a això.

Article 23. De les infraccions i sancions que es poden aplicar a les entitats de mediació familiar

1. Constituiran infraccions administratives les accions o les omissions de les entitats que actuen en l'àmbit de la mediació familiar, ja siguin públiques o privades, que vulneren les normes legals tipificades i sancionades en aquesta llei.

2. Les infraccions es qualifiquen en lleus, greus i molt greus, d'acord amb allò establert en aquesta llei.

2.1. Són infraccions lleus les següents:

a) Mantenir els locals, les instal·lacions, el mobiliari o els efectes amb deficiències en el seu estat, en el seu funcionament, en la seua neteja i higiene sense que es derive d'això risc per a la integritat física o la salut dels usuaris.

b) No tenir actualitzat ni correctament emplenat el llibre de registre d'usuaris.

c) No donar suficient publicitat al sistema d'admissió dels usuaris i al preu dels serveis.

d) Obstruir la tasca inspectora de manera que es retarde el compliment de les obligacions d'informació, de comunicació o de compareixença.

2.2. Són infraccions greus les següents:

a) No disposar de llibre de registre d'usuaris.

b) No fer públic el sistema que regeix les condicions establides en aquesta llei perquè siguin atesos els usuaris que demanen mediació, o bé falsejar o ocultar informació sobre aquestes condicions i el preu dels serveis.

c) Traslladar un centre o servei sense haver obtingut l'autorització administrativa corresponent, ja siga provisional o definitiva. L'esmentada autorització es tramitarà com a entitat de serveis socials, davant l'òrgan de l'administració competent en matèria de mediació familiar.

d) Incomplir allò establert en matèria d'ubicació, habilitat, instal·lacions i mòduls de personal exigits per la normativa vigent en matèria de serveis socials com a requisit indispensable per a la seua autorització.

e) Desatendre els requeriments de l'administració per a aplicar les mesures correctores que s'establisquen per al seu funcionament.

f) No tenir expedient individual o aquells documents que reglamentàriament s'establisquen que han de formar part d'aquest.

g) No garantir els drets dels usuaris assenyalats en aquesta llei.

h) Obstruir el treball inspector mitjançant accions o omissions que dificulten, pertorben o retarden les funcions de la inspecció.

i) No conservar en bones condicions higièniques i d'habilitat els centres o serveis, de les quals es derive risc per a la integritat física o salut dels usuaris.

j) No instal·lar ni mantenir en adequades condicions d'ús totes aquelles mesures de seguretat, protecció contra incendis i evacuació establides en la normativa vigent per a les característiques del centre de què es tracte.

k) Aplicar les ajudes i subvencions públiques a finalitats distintes d'aquelles per a les quals s'hagueren atorgat, sense perjudici d'altres responsabilitats civils o penals en què es pugui incorrer.

TÍTULO V Inspección y régimen sancionador

Artículo 22. De las entidades de mediación familiar

1. Las entidades de mediación familiar se consideran incluidas dentro del campo de actuación de los servicios sociales especializados en el sector de familia, por ello se regirán en cuanto al régimen de registro, autorización, inspección y responsabilidad por lo dispuesto para las entidades de servicios sociales en los títulos IV y VII de la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el sistema de servicios sociales en el ámbito de la Comunidad Valenciana.

2. Dichas entidades podrán realizar la mediación en centros autorizados para ello.

Artículo 23. De las infracciones y sanciones que pueden aplicarse a las entidades de mediación familiar

1. Constituirán infracciones administrativas las acciones u omisiones de las entidades que actúen en el ámbito de la mediación familiar, ya sean públicas o privadas, que vulneren las normas legales tipificadas y sancionadas en la presente ley.

2. Las infracciones se califican en leves, graves y muy graves, de conformidad con lo establecido en la presente ley.

2.1. Son infracciones leves las siguientes:

a) Mantener los locales, instalaciones, mobiliario o enseres con deficiencias en su estado, en su funcionamiento, en su limpieza e higiene sin que se derive de ello riesgo para la integridad física o la salud de los usuarios.

b) No tener actualizado ni correctamente cumplimentado el libro de registro de usuarios.

c) No dar suficiente publicidad al sistema de admisión de los usuarios y al precio de los servicios.

d) Obstruir la labor inspectora de modo que se retrase el cumplimiento de las obligaciones de información, comunicación o comparecencia.

2.2. Son infracciones graves las siguientes:

a) No disponer de libro de registro de usuarios.

b) No hacer público el sistema que rige las condiciones establecidas en esta ley para que sean atendidos los usuarios demandantes de mediación, o bien falsear u ocultar información respecto a dichas condiciones y el precio de los servicios.

c) Trasladar un centro o servicio sin haber obtenido la autorización administrativa correspondiente, ya sea provisional o definitiva. La citada autorización se tramitará como entidad de servicios sociales, ante el órgano de la administración competente en materia de mediación familiar.

d) Incumplir lo establecido en materia de ubicación, habitabilidad, instalaciones y módulos de personal exigidos por la normativa vigente en materia de servicios sociales como requisito indispensable para su autorización.

e) Desatender los requerimientos de la administración para aplicar las medidas correctoras que se establezcan para su funcionamiento.

f) Carecer de expediente individual o de aquellos documentos que reglamentariamente se establezcan que deben formar parte del mismo.

g) No garantizar los derechos de los usuarios señalados en la presente ley.

h) Obstruir la labor inspectora mediante acciones u omisiones que dificulten, perturben o retrasen las funciones propias de la inspección.

i) No conservar en buenas condiciones higiénicas y de habitabilidad los centros o servicios, de las que se derive riesgo para la integridad física o salud de los usuarios.

j) No instalar ni mantener en adecuadas condiciones de uso todas aquellas medidas de seguridad, protección contra incendios y evacuación establecidas en la normativa vigente para las características del centro de que se trate.

k) Aplicar las ayudas y subvenciones públicas a finalidades distintas de aquellas para las que hubieran sido otorgadas, sin perjuicio de otras responsabilidades civiles o penales en que se pueda incurrir.

l) Reincidir en infraccions lleus.

m) Realitzar un altra acció o omissió que cause risc o dany efectiu a la salut, perjudici per als usuaris o que no respecte dret reconegut per disposicions normatives en l'àmbit dels serveis socials que no constituïska falta lleu o molt greu, ja siga de manera conscient o deliberada, per abandonament de la diligència o falta de precaució exigible.

2.3. Són infraccions molt greus les següents:

a) Obrir o tancar un centre de mediació, així com prestar un servei sense haver obtingut la corresponent autorització administrativa, provisional o definitiva, de l'organisme competent en matèria de mediació familiar.

b) Obstruir la tasca inspectora per impedir l'accés a les dependències del centre, resistència reiterada, coacció, amenaces, violència o qualsevol altra manera de pressió exercida sobre els inspectors.

c) Proporcionar als usuaris un tracte degradant que afecte la seua dignitat, així com vulnerar el seu dret a la intimitat, qualsevol altre dret, o imposar dificultats per al seu gaudi.

d) Prestar serveis de mediació tractant d'ocultar o emmascarar la vertadera naturalesa a fi d'eludir l'aplicació de la legislació vigent en la matèria.

e) Reincidir en infraccions greus.

S'entendrà per reincidència, a l'efecte d'aquesta llei, cometre en el termini d'un any més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així s'haja declarat per resolució ferma.

Article 24. De les sancions administratives a les entitats

Les sancions administratives seran imposades segons la qualificació de la infracció.

a) Per infraccions lleus es podran imposar les sancions següents:

1. Amonestació.

2. Multa de 50.000 a 500.000 pessetes (300,51 a 3.005,06 euros).

b) Per infraccions greus es podran imposar les sancions següents:

1. Multa de 500.001 a 2.500.000 pessetes (3.005,07 a 15.025,30 euros).

2. Prohibició d'accedir al finançament públic durant un període de fins a un any.

3. Tancament temporal del centre fins a la reparació de la deficiència amb un període màxim d'un any.

4. Suspensió de l'autorització per a actuar com a entitat de mediació familiar per un període màxim d'un any.

c) Per infraccions molt greus es podran imposar les sancions següents:

1. Multa de 2.500.001 a 10.000.000 de pessetes (15.025,31 a 60.101,21 euros).

2. Prohibició d'accedir al finançament públic durant un període de fins a tres anys.

3. Tancament temporal o definitiu del centre. Si és temporal, no excedirà de tres anys.

4. Suspensió temporal o definitiva de l'autorització per a actuar com a entitat de mediació familiar. Si és temporal, no passarà de tres anys.

d) En qualsevol cas, les sancions per infraccions greus i molt greus assenyalades en els punts 2, 3 i 4 dels apartats b) i c) també es podran imposar amb caràcter accessori a les de naturalesa pecuniària.

Totes les quanties fixades en aquest article podran ser revisades periòdicament pel Govern Valencià en consideració a les variacions que experimente l'índex de preus al consum.

Article 25. Responsabilitat de les persones mediadores.

L'incompliment dels deures establerts en aquesta llei per les persones mediadores, quan comporten actuacions o omissions constitutives d'infracció, donarà lloc a les sancions que corresponen en cada cas, després de la instrucció de l'expedient contradictori per part de l'òrgan competent de l'administració o del corresponent col·legi professional.

l) Reincidir en la comisió de infracciones leves.

m) Realizar otra acción u omisión que cause riesgo o daño efectivo para la salud, perjuicio para los usuarios o que conculque algún derecho reconocido por disposiciones normativas en el ámbito de los servicios sociales que no constituya falta leve o muy grave, ya sea de forma consciente o deliberada, por abandono de la diligencia o falta de precaución exigible.

2.3. Son infracciones muy graves las siguientes:

a) Abrir o cerrar un centro de mediación, así como prestar un servicio, sin haber obtenido la correspondiente autorización administrativa, provisional o definitiva, del organismo competente en materia de mediación familiar.

b) Obstruir la labor inspectora por impedir el acceso a las dependencias del centro, resistencia reiterada, coacción, amenazas, violencia o cualquier otra forma de presión ejercida sobre los inspectores.

c) Proporcionar a los usuarios un trato degradante que afecte a su dignidad, así como vulnerar su derecho a la intimidad, cualquier otro derecho, o imponer dificultades para su disfrute.

d) Prestar servicios de mediación tratando de ocultar o emmascarar su verdadera naturaleza al objeto de eludir la aplicación de la legislación vigente en la materia.

e) Reincidir en la comisió de infracciones graves.

Se entenderá por reincidencia, a los efectos de la presente ley, cometer en el término de un año más de una infracción de la misma naturaleza, cuando así haya sido declarado por resolución firme.

Artículo 24. De las sanciones administrativas a las entidades

Las sanciones administrativas serán impuestas según la calificación de la infracción:

a) Por infracciones leves se podrán imponer las siguientes sanciones:

1. Apercibimiento.

2. Multa de 50.000 a 500.000 pesetas (300,51 a 3.005,06 euros).

b) Por infracciones graves se podrán imponer las siguientes sanciones:

1. Multa de 500.001 a 2.500.000 pesetas (3.005,07 a 15.025,30 euros).

2. Prohibición de acceder a la financiación pública durante un período de hasta un año.

3. Cierre temporal del centro hasta la subsanación de la deficiencia con un período máximo de un año.

4. Suspensión de la autorización para actuar como entidad de mediación familiar por un período máximo de un año.

c) Por infracciones muy graves se podrán imponer las siguientes sanciones:

1. Multa de 2.500.001 a 10.000.000 de pesetas (15.025,31 a 60.101,21 euros).

2. Prohibición de acceder a la financiación pública durante un período de hasta tres años.

3. Cierre temporal o definitivo del centro. Si es temporal, no excederá de tres años.

4. Suspensión temporal o definitiva de la autorización para actuar como entidad de mediación familiar. Si es temporal, no excederá de tres años.

d) En cualquier caso, las sanciones por infracciones graves y muy graves señaladas en los puntos 2, 3 y 4 de los apartados b) y c) también se podrán imponer con carácter accesorio a las de naturaleza pecuniaria.

Todas las cuantías fijadas en este artículo podrán ser revisadas periódicamente por el Gobierno Valenciano en atención a las variaciones que experimente el índice de precios al consumo.

Artículo 25. Responsabilidad de las personas mediadoras

El incumplimiento de los deberes establecidos en esta Ley por las personas mediadoras, en cuanto supongan actuaciones u omisiones constitutivas de infracción, dará lugar a las sanciones que correspondan en cada caso, tras la instrucción del expediente contradictorio por parte del órgano competente de la administración o del correspondiente colegio profesional.

En absència d'infraccions i sancions tipificades en la regulació col·legial corresponent, actuaran com a supletòries les disposades en els tres articles següents.

Article 26. De les infraccions

Es consideren fets constitutius d'infracció:

- a) L'abandonament de la funció mediadora sense causa justificada.
- b) L'incompliment del deure d'imparcialitat.
- c) La violació del deure de confidencialitat, amb les excepcions previstes en l'article 9 d'aquesta llei.
- d) L'adopció d'acords contraris a dret.
- e) L'incompliment dels deures de la persona mediadora arrellegats en l'article 9 d'aquesta llei, apartats a), b), c) i h).
- f) L'incompliment de l'article 19 d'aquesta llei, de l'obligació de tramesa de l'acta final al Centre de Mediació Familiar de la Comunitat Valenciana.
- g) L'incompliment de l'article 19 d'aquesta llei, de l'obligació de tramesa de l'acta final a l'autoritat judicial, en els casos en què la mediació hi haguera estat remesa.
- h) L'incompliment de l'obligació de redactar les actes de les sessions.
- i) La dilació injustificada en el procés.
- j) Incumplir qualsevol altra de les obligacions indicades en aquesta llei o en les normes de desenvolupament.

Article 27. Dels tipus d'infraccions

1. Es consideren infraccions lleus l'abandonament de la funció mediadora sense que ho comunique, la dilació del procés imputable exclusivament a la persona mediadora i els fets recollits en l'apartat e), f), h) i i) de l'article 26 d'aquesta llei que no comporten perjudicis greus a les parts.

2. Es consideren infraccions greus la no remissió al jutge del resultat de la mediació quan aquesta és derivada i els fets assenyalats en els apartats a), b) i c) de l'article 26 d'aquesta llei que no comporten greu perjudici per a les parts, i també la reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any.

3. Es consideren infraccions molt greus l'abandonament de la mediació sense causa justificada que comporte greu perjudici per als menors o discapacitats implicats en el procés, l'adopció d'acords il·legals i els fets assenyalats en els apartats b) i c) de l'article 26 d'aquesta llei que comporten perjudicis greus a les parts, i també la reiteració d'una infracció greu en el termini d'un any.

Article 28. Dels tipus de sancions

a) Amonestació per escrit que es farà constar en l'expedient del registre, si es tracta d'una infracció lleu.

b) Suspensió temporal d'entre sis mesos i un any per poder exercir com a persona mediadora, si es tracta d'una infracció greu.

c) Suspensió temporal d'un any i un dia fins a tres anys per a actuar com a persona mediadora o baixa definitiva en el Registre de Persones Mediadores, si la infracció és molt greu.

Article 29. Procediment sancionador

Quant al procediment sancionador, en els programes de mediació familiar, s'atendrà al que hi ha previst en el capítol V del títol VII de la Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el sistema de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. En allò que no preveu aquesta llei, s'atendrà al que hi ha establert en la Llei 30/92 de 26 de novembre del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Quant al procediment sancionador a aplicar a les persones mediadores familiars serà l'establert en els estatuts propis del col·legi professional i es realitzarà per la comissió deontològica d'aquell en el qual estiga inscrita la persona mediadora. No obstant això, si es tractara d'una persona mediadora no sotmesa a col·legiació obligatòria, o que exercira la tasca de mediació com a personal

En ausencia de infracciones y sanciones tipificadas en la correspondiente regulación colegial, actuarán como supletorias las dispuestas en los tres siguientes artículos.

Artículo 26. De las infracciones

Se consideran hechos constitutivos de infracción:

- a) El abandono de la función mediadora sin causa justificada.
- b) El incumplimiento del deber de imparcialidad.
- c) La violación del deber de confidencialidad, con las excepciones previstas en el artículo 9 de esta ley.
- d) La adopción de acuerdos contrarios a derecho.
- e) El incumplimiento de los deberes de la persona mediadora recogidos en el artículo 9 de esta ley, apartados a), b), c) y h).
- f) El incumplimiento del artículo 19 de esta ley, de la obligación de remisión del acta final al Centro de Mediación Familiar de la Comunidad Valenciana.
- g) El incumplimiento del artículo 19 de esta ley, de la obligación de remisión del acta final a la autoridad judicial, en los casos en que la mediación hubiera sido remitida por ésta.
- h) El incumplimiento de la obligación de redactar las actas de las sesiones.
- i) La dilación injustificada en el proceso.
- j) Incumplir cualquier otra de las obligaciones indicadas en esta ley o en sus normas de desarrollo.

Artículo 27. De los tipos de infracciones

1. Se consideran infracciones leves el abandono de la función mediadora sin dar comunicación de la misma, la dilación del proceso imputable exclusivamente a la persona mediadora y los hechos recogidos en los apartados e), f), h) e i) del artículo 26 de esta ley que no comporten perjuicios graves a las partes.

2. Se consideran infracciones graves la no remisión al juez del resultado de la mediación cuando ésta fuera derivada y los hechos señalados en los apartados a), b) y c) del artículo 26 de esta ley que no comporten grave perjuicio para las partes, así como la reiteración de una infracción leve en el plazo de un año.

3. Se consideran infracciones muy graves el abandono de la mediación sin causa justificada que suponga grave perjuicio para los menores o discapacitados implicados en el proceso, la adopción de acuerdos ilegales y los hechos señalados en los apartados b) y c) del artículo 26 de esta ley que comporten perjuicios graves a las partes, así como la reiteración de una infracción grave en el plazo de un año.

Artículo 28. De los tipos de sanciones

a) Amonestación por escrito que se hará constar en el expediente registral, si se trata de una infracción leve.

b) Suspensión temporal de entre seis meses y un año para poder ejercer como persona mediadora, si se trata de una infracción grave.

c) Suspensión temporal de un año y un día hasta tres años para actuar como persona mediadora o baja definitiva en el Registro de Personas Mediadoras, si la infracción es muy grave.

Artículo 29. Procedimiento sancionador

En cuanto al procedimiento sancionador en los programas de mediación familiar, se estará a lo previsto en el capítulo V del Título VII de la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el Sistema de Servicios Sociales en el ámbito de la Comunidad Valenciana. En lo no previsto en esta ley, se deberá estar a lo que establece la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, del Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

En cuanto al procedimiento sancionador a aplicar a las personas mediadoras familiares será el establecido en los estatutos propios del colegio profesional y se realizará por la comisión deontològica de aquel en el cual esté inscrita la persona mediadora. No obstante, si se tratara de una persona mediadora no sometida a la colegiación obligatoria, o que desempeñara la labor de mediación como perso-

dependent d'una administració pública, el procediment s'instruirà per l'òrgan competent de l'administració.

Article 30. De la graduació de les sancions

Per a la graduació de les sancions es tindran en compte les circumstàncies següents:

1. La gravetat del risc o perill per als usuaris.
2. El grau d'intencionalitat o negligència de l'acció.
3. Els perjudicis físics o morals originats.
4. El benefici econòmic obtingut.
5. La rellevància o transcendència social dels fets.
6. La reiteració en altres infraccions.
7. El nombre d'usuaris afectats per la infracció.
8. L'incompliment d'avertiments i requeriments previs.

Article 31. De la prescripció de les infraccions i de les sancions

1. Les infraccions a què fa referència aquesta llei prescriuran a l'any si són lleus, als tres anys si són greus i als cinc anys si són molt greus, des del moment en què s'haguera comès.

2. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les imposades per infraccions greus als dos anys i les imposades per infraccions lleus a l'any.

El termini de prescripció començarà a comptar des de l'endemà a aquell que adquirisca ferma la resolució per la qual es va imposar la sanció, o des que es trencara el compliment de la sanció si haguera començat.

No tenen el caràcter de sanció la resolució de tancament de centres ni la prohibició d'activitats que no compten amb l'autorització administrativa de la direcció general competent, en prevenció de perjudicis als usuaris, això sense perjudi de la simultània incoació de l'expedient sancionador.

TÍTOL VI De la competència

Article 32. De la competència en matèria de mediació familiar

En l'exercici de les competències que té assumides com a pròpies, corresponen a la Generalitat Valenciana, en matèria de mediació familiar, les funcions següents:

- a) Registrar i autoritzar les entitats de mediació familiar, de conformitat amb el que hi ha disposat en l'article 12 d'aquesta llei.
- b) Inspeccionar les actuacions que desenvolupen les persones mediadores o les entitats de mediació familiar per tal de vetllar-ne per la idoneïtat, com també del desenvolupament correcte del procediment de mediació i d'altres aspectes regulats en aquesta llei.
- c) Dur a terme un seguiment del procediment de mediació per tal de corregir-ne les possibles irregularitats.
- d) Exercir la potestat sancionadora en els supòsits que, de conformitat amb l'article 23, siguen constitutius d'infracció administrativa.
- e) Donar suport, mitjançant programes d'ajuda, a les actuacions de les entitats de mediació familiar i fomentar-les.
- f) Col·laborar o establir convenis amb entitats locals sobre la difusió i el desenvolupament de les tasques de mediació.
- g) Establir les retribucions de les persones mediadores en els supòsits de gratuïtat.
- h) Designar la persona o l'entitat medidora en els casos de sol·licitud de part o de l'autoritat judicial.
- i) Facilitar la informació necessària en els procediments d'indagació de l'origen familiar, amb salvaguarda del dret a la intimitat.
- j) Qualsevol altra que hi atribuesca l'ordenament jurídic.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

En els supòsits de mediació per al coneixement dels orígens biològics i assolir la trobada entre la persona adoptada i la seua família biològica, la conselleria competent en matèria de família i

nal dependiente de una Administración Pública, el procedimiento se instruirá por el órgano competente de la administración.

Artículo 30. De la graduación de las sanciones

Para la graduación de las sanciones se tendrán en cuenta las siguientes circunstancias:

1. La gravedad del riesgo o peligro para los usuarios.
2. El grado de intencionalidad o negligencia de la acción.
3. Los perjuicios físicos o morales ocasionados.
4. El beneficio económico obtenido.
5. La relevancia o trascendencia social de los hechos.
6. La reiteración en la comisión de otras infracciones.
7. El número de usuarios afectados por la infracción.
8. El incumplimiento de advertencias y requerimientos previos.

Artículo 31. De la prescripción de las infracciones y de las sanciones

1. Las infracciones a que se refieren la presente ley prescribirán al año si son leves, a los tres años si son graves y a los cinco años si son muy graves, desde el momento en que se hubieran cometido.

2. Las sanciones impuestas por infracciones muy graves prescribirán a los tres años, las impuestas por infracciones graves a los dos años y las impuestas por infracciones leves al año.

El plazo de prescripción empezará a contar desde el día siguiente a aquel en que adquiera firmeza la resolución por la que se impuso la sanción, o desde que se quebrantase el cumplimiento de la sanción si hubiera comenzado.

No tienen el carácter de sanción la resolución de cierre de centros ni la prohibición de actividades que no cuenten con la autorización administrativa de la dirección general competente, en prevención de perjuicios a los usuarios, ello sin perjuicio de la simultánea incoación del expediente sancionador.

TÍTULO VI De la competencia

Artículo 32. De la competencia en materia de mediación familiar

En el ejercicio de las competencias que tiene asumidas como propias, corresponden a la Generalitat Valenciana, en materia de mediación familiar, las siguientes funciones:

- a) Registrar y autorizar las entidades de mediación familiar, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 12 de la presente Ley.
- b) Inspeccionar las actuaciones que se desarrollen por las personas mediadoras o las entidades de mediación familiar con el fin de velar por su idoneidad, así como por el correcto desarrollo del procedimiento de mediación y demás aspectos regulados en la presente ley.
- c) Llevar a cabo un seguimiento del procedimiento de mediación con el fin de corregir sus posibles irregularidades.
- d) Ejercer la potestad sancionadora en los supuestos que conforme al artículo 23 sean constitutivos de infracción administrativa.
- e) Apoyar y fomentar, a través de programas de ayuda, las actuaciones de las entidades de mediación familiar.
- f) Colaborar o conveniar con entidades locales la difusión y el desarrollo de las labores de mediación.
- g) Establecer las retribuciones de las personas mediadoras en los supuestos de gratuidad.
- h) Designar a la persona o entidad medidora en los casos de solicitud de parte o de la autoridad judicial.
- i) Facilitar la información necesaria en los procedimientos de averiguación del origen familiar, salvaguardando el derecho a la intimidad.
- j) Cualquier otra que le sea atribuida por el ordenamiento jurídico.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

En los supuestos de mediación para el conocimiento de los orígenes biológicos y lograr el encuentro entre las personas adoptadas y su familia biológica, la conselleria competente en materia de

adopcions aprovarà, mitjançant una ordre, el procediment a seguir per a preparar convenientment les parts, en les millors condicions, abans de la possible trobada, amb salvaguarda dels drets legítims de tots.

Per a la realització de les funcions de mediació regulades en l'article 3, apartat b, caldrà el desenvolupament normatiu previ previst en el paràgraf anterior.

Segona

Les unions de fet constituïdes d'acord amb el que hi ha disposat en la Llei 1/2001, de 6 d'abril, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regulen les unions de fet, podran acollir-se a la mediació regulada en aquesta llei per a resoldre els conflictes de caràcter personal o patrimonial, sempre que la legislació específica que siga d'aplicació així ho establezca.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritza el Govern Valencià perquè, a proposta del conseller titular del departament que tinga atribuïdes les competències de família, i en un termini no superior a sis mesos, dicte les disposicions necessàries per al desenvolupament i execució d'aquesta llei.

Segona

Aquesta llei entrarà en vigor al mes següent de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir aquesta llei.

València, 26 de novembre de 2001

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

LLEI 8/2001, de 26 de novembre, de Creació de l'Agència Valenciana de l'Energia. [2001/11430]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans, que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la següent llei:

PREÀMBUL

La important dependència energètica de l'exterior, en no posseir cap font d'energia convencional al territori de la Comunitat Valenciana, i ser, per tant, les úniques autòctones i disponibles les renovables, situa la Comunitat Valenciana en una posició desfavorable davant el seu entorn immediat i econòmic, les taxes de cobertura del qual són molt superiors tant en el marc estatal com europeu.

El desenvolupament sostenible obliga a una política de creixement sense perjudicar l'entorn, que, en termes energètics, es tradueix en la utilització d'energies més netes, reducció dels consums i promoció de l'ús d'energies no contaminants.

La globalització de l'economia obliga a la de la Comunitat Valenciana a ser més competitiva, per la via de reducció de costos, mitjançant l'eficiència energètica, o bé reduint la dependència del petroli i els seus impactes econòmics, és a dir, diversificant les fonts de subministrament.

Els compromisos internacionals per evitar la deterioració de l'entorn, del qual l'ús d'energia és part important, obliguen a utilitzar-la de manera eficient i reduir el seu consum mitjançant estalvis, aplicant tècniques ja existents i impulsant el desenvolupament de noves tecnologies que reduïsquen els consums específics. En

família y adopciones aprobará mediante orden, el procedimiento a seguir para preparar convenientemente a las partes, en las mejores condiciones, antes del posible encuentro, salvaguardando los legítimos derechos de todos.

Para la realización de las funciones de mediación reguladas en el artículo 3, apartado b), será necesario el previo desarrollo normativo previsto en el párrafo anterior.

Segunda

Las uniones de hecho constituidas conforme a lo dispuesto en la Ley 1/2001, de 6 de abril, de la Generalitat Valenciana por la que se regulan las Uniones de Hecho, podrán acogerse a la mediación regulada en la presente ley para solventar sus conflictos de carácter personal o patrimonial, siempre que la legislación específica que sea de aplicación así lo establezca.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se autoriza al Gobierno Valenciano para que, a propuesta del conseller titular del departamento que tenga atribuidas las competencias de familia, y en un plazo no superior a seis meses, dicte las disposiciones necesarias para el desarrollo y ejecución de esta ley.

Segunda

La presente ley entrará en vigor al mes siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 26 de noviembre de 2001

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

LEY 8/2001, de 26 de noviembre, de Creación de la Agencia Valenciana de la Energía. [2001/11430]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

La importante dependencia energética del exterior, al no poseer ninguna fuente de energía convencional en el territorio de la Comunidad Valenciana, siendo, por tanto, las únicas autóctonas y disponibles las renovables, sitúa a la Comunidad Valenciana en una posición desfavorable frente a su entorno inmediato y económico, cuyas tasas de cobertura son muy superiores tanto en el marco estatal como europeo.

El desarrollo sostenible obliga a una política de crecimiento sin perjudicar el entorno, que, en términos energéticos, se traduce en la utilización de energías más limpias, reducción de los consumos y promoción del uso de energías no contaminantes.

La globalización de la economía obliga a la de la Comunidad Valenciana a ser más competitiva, a través de la vía de reducción de costes, mediante la eficiencia energética, o bien reduciendo la dependencia del petróleo y sus impactos económicos, es decir, diversificando las fuentes de suministro.

Los compromisos internacionales para evitar el deterioro del entorno, del cual el uso de energía es parte importante, obligan a utilizar a ésta de forma eficiente y reducir su consumo mediante ahorros, aplicando técnicas ya existentes e impulsando el desarrollo de nuevas tecnologías que reduzcan los consumos específicos. En